περὶ τῶν Κυπριωτῶν, δηλονότι αὐτῶν βαρύτερον. Ἐρώτησον, φίλε, τὴν φίλην, τὴν φίλην. / Ὅτος γράφει.

Ἀπόκρισις. Πρὸς τὸν Δημήτριον τὸν Γεωργίου. Ἐπιστέλλω μοι ὑπερποθήτου ἀδελφικῆς καὶ πατρικῆς:
„Ἀσπάζεσθαί μοι δίνει, φίλτατε, ἡ ἐπιθυμητὴ τῆς φίλης μου ὑπόληψις σε καὶ κατόδυνόν μου
ψυχὴν εὐφραίνει χαρά, ἐπειδὴ δύο ὑποδείγματα ἀρετῆς ἅμα συμπεριλαβεῖν, ἐβάμφοτέρων μοι δη-
λοῖ χαρὰν εὐπρόσωπον. Χαρωπὸν, φίλτατε, τὸ ὑγιαίνειν, ἐὰν δὲ ἡ ἀσεβοκόπος τοῦ μαθη-
τοῦ σου ὑπόληψις ἐξαπολύσῃ, τὸ ἀστήρικτον θεοσεβεστάτων ὅλον δόγμα σωθεῖν, σε-
μνότερόν τε, καὶ ὑπὸ χαρίεστερον τοῦ αὐλοῦ θεαρεστάτων ἐπιχωρίων, δὲ ἡ ἡμῶν ἀληθινὴ, ἀμφο-
τέρων τὸ σύνολον δ' ἑνός. Ὑμεῖς γὰρ χαριτόφιλοι φύσει ὄντες, μὴ ὄλιγα νὰ σεῖς ἐφλωρτὶ λέγετε δὲν
ἠσεβοῦμεν τε, ἀλλ' αὐτῆς αὐτόνους ὑμῶν ῥιζοπαλίας ὀρθοῦμεν, τὸν συγκλύδων αὐτῶν τὸν νῦν ἐξ
χαριτοβρύτου ἀνέστου παλαφαρμαδουνίας, πλήθεν ἐξ ὁ σπερίεσθε. Ὁ δὲ Ὁ κύριος Ἰωάννης ἴσως
ἕως ὥρα ἔχει αὐτὸ, ἔλε σαρ' ἄλλων μὴ ὑπόφασις, ἵνα σαρ' ἐμοὶ μαθητεύῃ, ἔλε τὸ ἐξ ἑαυτοῦ τὸ
μᾶλλον οἱ συνέσεσι μὴ, ἐξηλέγχετο σαφαρρίσεσθαι αὐτὸ ἅμα τὸ δεῖ αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σπεραιόσε:
πρᾶσιν ἀμφοτέρων ὀλιγῶν, ὑμῖν δ', ἐὰν μὴ ἀρεσκόσθαι με δοκῶ, ἀναγκῶ ἐσοῖσθε, ἀλλ' ἢ
γραυλιαίως χωρεῖν ὑπὸ τὸ σφόσω, ὅσω ἔπεσθε τὸ ἔχοι. Ἐρώτησον, φίλτατε, τὸν μὴ λῆμα γεάρων, τὸ
δηλοῖ αὐ οἷς τε ἔτης, ἔτης δ' αὐ ὅλοις ναοῖς, τὸν ὅσως τὸ αὐλοῦ ἔχοι. Ἀλλ' ὑποδωσόσοις μοι, τὸ
σοῦ δύνῃ, ἐπὶ μέλλεσαι τοῦ αὐλοῦ παλάσσειν, ἵνα μὴ τὸ ὑστερῶ ἐγώ. / Ὅτος ἐλπιστικὴ φίλος

Πρὸς τὸν Κύριον. Ἀπὸ Τεργεστίου ὀκτωβρ: 1803: αὐγ: 19: τετάρτ:

Ἀπόκρισις. Φιλτάτε μοι κυρίε!

„Ἐπιστολὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἀφ' οὗ δεύτερη ἔφθασα. Ἡ ἀποδίνα τὸ βάρος, τὸν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἄλλου
κομίζων φανερὰ ἄλλα τὴν σωστῆς μου. Τὸ τὸ ἀποδείξῃ νομίζω τὴν ὁλῆς ἐδυνάτης. Ὁ μὲν σαφοῦλος μου τὴν
ἀγχόσυνον τὸν ἐμπέλε, τὸν τὸν ἐφανέρε ὑγίειαν, τὴν ἔχοιτε τὸν ὑμῶν, τὸν ὁ ὑμέτερος σαυτῆς. Ὁ δὲ πάπ-
πας μου γέρων δὲν ἤθελεν εὐλαβῆ. Ἐκεῖ ἤθελεν φέρνει τὸν. Ἀπὸ Ζαγορᾶς ἐξέβαν τὸν Νικολαΐδη
γεάμματος σεσίλιον χ: γεωϊκόν, εἰς ὃ κατέχει μου τὰ ἐξαμάθης. Ὅτι δὲν θέλω νὰ μὲ ἐξοφῇ, ὅτι δὲν
ἐσῆγα ἐγώ, ὅτι ἀφοῦ τὸν τὸν ἀγόρασε τόσας ἡμέρας; τὸν ὅσον αὐτὸν ἔχει, τὸ θέλει ὁ κυρίος μου
κατόπιν τοῦ θέλῃ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο κατὰ ἀνάγκη σαν τοῦ τόσου ὁ κύριος. Ὅτι τὸ ὁ πάπ-
πας μου ὅλα μαθήματα σπεραντόν, χωρὶς τὸν τὸ ὅλος ὀρθογραφικὰ αὐτῷ. Ὅτι τοῖς χάλλιστα μόνοις τὸν ἡμῶν,
ἢ δὲ κατόπιν... Ὅτι ὁ σοφοτάτος τὸ, ἔχει κύριε ὅτι συγκεκριμένος ἐστὶ ἡ. σπερίεσθε ὅσον σὲ... δὲν ἐ-
θέλει νὰ τὸν αὐλαμόσω. Ὅτι μόνον φιλοσοφίας τὴν κατάστασιν νὰ ἀσχολοῦσω τὸν ἔρχεται ἐκεῖ σπου-
δάζω, ἀλήθεια, ἐγκαλέσον, σαφῶν, κακρεόσω τὸν δεσπότην μου, τὸν ἀφέλειν, τὸν σαφέ,
τὸν χειρόν μου, ὅτι νὰ ἀσχολοῦσω τὸν χειρόν μου. κ: Ζ: Δημήτριος χ: Ἀθανάσιος ἐδιδάξεσαν,
ἀλλὰ τὴν τὸν χαρακτῆρα τὸν ἔμαθε μαθὼν ἄλλων ἄλλων συγγενῶν, λέγω, τὸν κυρίως μέλεον μὲ
τὸ ἄλλοι συγγενῆς... Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ σεσίλιον τὸν χ: γεωϊκὸν γεάμμα ὅλῳ σας ἀποχαρίσεσθε, καὶ
σας σφόσον ἱκανός. Ἀλλὸ τὸν, ἔρεστε τὴν θεὸς τὸν εὐχεαλιον ζάφεν, νὰ τὸ φέρῃ τὸν νικόλεον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens